

Elżbieta Sarnowska

"Antyczne tradycje prerenesansu francuskiego i jego związki z poezją polską XV w. /Na marginesie "Epitafium Zawiszy" Adama Świnki/"
, Stefan Zabłocki, Wrocław 1971 ;
[recenzja]

Biuletyn Polonistyczny 15/43, 166

1972

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

/II/ ZABŁOCKI Stefan: Antyczne tradycje prerenesansu francuskiego i jego związki z poezją polską XV w. /Na marginesie "Epitafium Zawiszy" Adama Świnki/. "Acta Universitatis Wratislaviensis. № 150. Prace Literackie". XIII. Oss. Wrocław 1971 s. 5-56.

Rozprawa dotyczy w głównej mierze zjawiska tzw. prerenesansu francuskiego. Odrodzenie studiów klasycznych nastąpiło na Zachodzie już w XII i pierwszej połowie XIII w., wówczas też ustalili się podstawowy kanon dzieł pisarzy rzymskich. Zasadą "właściwego" renesansu, zapoczątkowanego we Włoszech, było więc odkrycie nie tyle piśmiennictwa łacińskiego, ile dzieł greckich, ponadto zaś nowa interpretacja znanych uprzednio tekstów starożytnych i przyswojenie antyku kulturze nowożytnej. Autor dostrzega również ślady średniowiecznego klasycyzmu w Polsce: za najwybitniejszy polski utwór reprezentujący związek z tradycją średniowiecznego odrodzenia antyku uznaje on piętnastowieczne epitafium Adama Świnki na śmierć Zawiszy.

BP/43

E.S.

/II/ SZMYDTOWA Zofia: Funkcja stylu w teorii i w praktyce autorskiej Erazma. "Pamiętnik Literacki" R. LXII:1971 z. 3 s. 117-163.

Kategoria stylu integruje i dzieli zarazem zawartość merytoryczną artykułu, pojawiając się raz jako element praktyki twórczej Erazma z Rotterdamu, innym razem zaś jako przedmiot jego zainteresowań badawczych i refleksji teoretycznych. Rotterdamczyk ukazany został jako wybitny i oryginalny stylista, a równocześnie - wnikliwy filolog, znawca tekstów biblijnych i antycznych, badacz zainteresowany głęboko językową i stylistyczną stroną zabytków piśmienniczych. Artykuł zwraca ponadto uwagę na ideową funkcję badawczej i twórczej działalności Erazma w zakresie stylu; podkreśla, iż współuczestniczył on w kształtowaniu krytycznego stosunku do tekstu językowego oraz walczył aktywnie o nową, renesansową łacinę.

BP/43

E.S.